

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełna i nieprawidłowa transpozycja art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330, s. 32 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 15, t. 4, s. 90) — Dystrybucja wody pitnej nieodpowiadającej wymaganiom wartościom parametrycznym — System odstępstw

Sentencja

- 1) Nie dokonując pełnej i prawidłowej transpozycji art. 9 ust. 3 lit. b), c) i e) dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — FRA.BO SpA przeciwko Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Sprawa C-171/10)

(2011/C 226/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgerichts Düsseldorf.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FRA.BO SpA

Strona pozwana: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Intwerwient: DVGW-Cert GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 WE (obecnie art. 34 TFUE), ewentualnie w związku z art. 86 ust. 2 WE (obecnie art. 106 ust. 2 TFUE), należy interpretować w ten sposób, że instytucje prywatnoprawne, utworzone dla celów stanowienia norm technicznych w określonej dziedzinie oraz dla celów certyfikacji produktów na podstawie tych norm technicznych, przy stanowieniu norm technicznych oraz w procesie certyfikacji

związane są wymienionymi postanowieniami wówczas, gdy ustawodawca krajowy wyraźnie uznaje produkty opatrzone certyfikatem za zgodne z prawem, a w konsekwencji sprzedaż produktów nieposiadających certyfikatu jest w praktyce przynajmniej znacznie utrudniona?

- 2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) należy interpretować w ten sposób, że działalność instytucji prywatnej opisanej w pkt 1 w dziedzinie stanowienia norm technicznych i certyfikacji produktów na podstawie tych norm należy uważać za „gospodarczą”, jeśli instytucja ta jest kierowana przez przedsiębiorstwa?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższą część pytania:

Czy art. 81 należy interpretować w ten sposób, że stanowienie norm technicznych i certyfikacja na podstawie tych norm przez związek przedsiębiorstw może utrudniać handel wewnątrzspółnotowy, jeśli produkt wytworzony i sprzedawany zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim nie może być sprzedawany albo może być sprzedawany jedynie ze znacznymi utrudnieniami w państwie przywozu, ponieważ nie spełnia wymogów norm technicznych, a sprzedaż bez tego rodzaju certyfikatu ze względu na znaczne uznanie na rynku dla tych norm technicznych oraz na przepis ustawodawcy krajowego, zgodnie z którym certyfikat związku przedsiębiorstw potwierdza spełnienie wymogów ustawowych, jest prawie niemożliwa, oraz jeśli norma techniczna, gdyby została wydana bezpośrednio przez ustawodawcę krajowego, nie znajdowałaby zastosowania ze względu na naruszenie swobody przepływu towarów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Niemcy) w dniu 11 kwietnia 2011 r. — Georges Erny przeciwko Daimler AG — Werk Wörth

(Sprawa C-172/11)

(2011/C 226/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georges Erny

Strona pozwana: Daimler AG — Werk Wörth

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie zawarte w umowie dotyczącej stopniowego przechodzenia na emeryturę, zgodnie z którym — tak jak zostało to przewidziane w § 5 pkt 1 umowy między stronami o stopniowym przechodzeniu na emeryturę — uzgodniony dodatek do wynagrodzenia także dla pracowników przygranicznych z Francji należy obliczać na podstawie niemieckiego rozporządzenia w sprawie minimalnego wynagrodzenia netto (Mindestnettoentgeltverordnung), narusza art. 45 TFUE, skonkretyzowany przez art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 ⁽¹⁾ z dnia 15 października 1968 r.?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy odpowiednie uregulowania wynikające z układów zbiorowych pracy — takie jak pkt 8.3. porozumienia ogólnozakładowego z dnia 24 lipca 2000 r. i § 7 układu zbiorowego pracy z dnia 23 listopada 2004 r. — należy interpretować, z uwzględnieniem wymogów art. 45 TFUE, skonkretyzowanych przez art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, w ten sposób, że w przypadku pracowników przygranicznych obliczanie dodatku do wynagrodzenia nie może dokonywane na podstawie tabeli wynikającej z rozporządzenia w sprawie minimalnego wynagrodzenia netto?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2011 r. — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann

(Sprawa C-174/11)

(2011/C 226/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Steglitz

Strona pozwana: Ines Zimmermann

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 część A ust. 1 lit. g) lub ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych ⁽¹⁾ pozwala ustawodawcy krajowemu na uzależnienie zwolnienia z podatku świadczeń z zakresu pozaszpitalnej opieki nad osobami chorymi i wymagającymi opieki od warunku, by w przypadku podmiotów realizujących te świadczenia „w poprzednim roku kalendarzowym koszty opieki zostały pokryte w co najmniej w dwóch trzecich przypadków w całości lub w przeważającej części przez ustawowe instytucje ubezpieczeń społecznych lub pomocy socjalnej” [§ 4

pkt 16 lit. e) Umsatzsteuergesetz 1993 (ustawy o podatku obrotowym z 1993 r.)?]

- 2) Czy, uwzględniając zasadę neutralności podatku od wartości dodanej, dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie okoliczność, że ustawodawca krajowy uznaje te same świadczenia na innych warunkach za wolne od podatku, jeżeli są one wykonywane przez oficjalnie uznane stowarzyszenia niezależnej opieki socjalnej oraz służące niezależnej opiece socjalnej korporacje, zrzeszenia osób i masy majątkowe, które są członkami stowarzyszenia niezależnej opieki socjalnej (§ 4 pkt 18 Umsatzsteuergesetz 1993)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 14 kwietnia 2011 r. — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebniher iger na sreco in turizem d.d. przeciwko Bundesminister für Finanzen

(Sprawa C-176/11)

(2011/C 226/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebniher iger na sreco in turizem d.d.

Strona pozwana: Bundesminister für Finanzen.

Pytania prejudycjalne

Czy uregulowanie państwa członkowskiego dopuszczające w tym państwie członkowskim reklamę kasyn położonych za granicą tylko wtedy, gdy mające w nich zastosowanie ustawowe przepisy chroniące graczy odpowiadają przepisom krajowym, jest zgodne ze swobodą przepływu usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Hiszpania) w dniu 27 kwietnia 2011 r. — Susana Natividad Martínez Álvarez przeciwko Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

(Sprawa C-194/11)

(2011/C 226/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo